

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

Dominica decima septima

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52716)

nes homines, semper pium, justum, & sanctum : Velle seipsum : semper periculosum, quia superbum. Fili! volumus amari? amemus. Honorari? honoremus. Honor honorem provocat.

Instructio meritoria.

Sed quomodo exhibendus honor? politici honorant pedibus : nos capite, & humili corde. Nec simus acceptores personarum. Quotquot, & quales nos transeunt, salutemus, & salutandō veneremur. Si obviaverint inimici, vel nobis minùs devoti, aut accepti, duplicemur, ut duplō major sit victoria. Virtuti tribuamus locum, non passioni. Dicamus Psalmum : *Domine! quid multiplicati sunt, qui tribulant me : multi insurgunt adversum me &c.* & pro omnibus adversariis addamus *Officium minus* de quinque Vulneribus Jesu. Ab his discamus diligere inimicos.

Dominica XVII. post Pentecost.

EXHORTATIUNCULA I.

O Fili! quid turpius humanâ astutiâ? en! hodie omnes Pharisæi Christum

stum venerantur, & vocant suum Magistrum, non quasi vellent discere veritatem, sed ut caperent in verbis propriis. Sic sonat aliud in ore, & aliud latet in corde. Nos veritatem amplectamur: & delectabimur in Domino, dabitque petitiones cordis nostri. Perdet enim Deus omnes, *qui loquuntur mendacium.*

Instructio meritoria.

Ut liberemur ab hac miseria, per aliquot confessiones nos specialiter accusemus circa ea, quæ vel charitatem, vel simplicitatem, aut veritatem in nobis minimè commendabant. In satisfactionem quoque eorum omnium dictorum, aut factorum per septem continuos dies quotidie unum Psalmum ex pœnitentialibus oremus cum 12. osculis terræ. *Magna est veritas, & prævalet.* 3. Esdr. 4.

II.

INvitamur ad amandum: *Diliges Dominum Deum tuum.* Pudeat nos minùs amare Deum, quàm canes Dominos suos! Canis utut objurgetur, aut lapidetur ab hero, amat tamen, non potest repelli; sed magis accedit, sequitur

tur illum, & caudâ blanditur. O fili! lædit, & flagellat nos aduersitate Deus; quia meruimus. O quomodo non refugimus? lamentamur statuentes in corde: *Non seruiam.* Et hoc in amando non sit vinci à canibus? Amor! serò novimus te!

Instructio meritoria.

Amorem probat patientia. Quidquid submiserit hodie Deus, tacito patiamur corde, & ad noctem pro tanto dilectionis signo *Te Deum Laudamus* intonemus. *Domine! hîc patientiam, postea indulgentiam!* S. Laur. Justin. Faciamus & urnulam, in quam sortium locò injiciamus exercitos patientiæ, & fortitudinis actus. Quis tollet nisi Deus?

III.

BIs dat, qui citò amat. Nil, quod nimis grave, præcepit Deus. Fili! citò reddamus. Rem deplorandam! præcipit gravissima mundus: Et suscipiuntur; petit Deus solam præceptorum observantiam (& hâc quid facilius?) petit sui amorem, & reverentiam, (quid dul-

dulcius?) & non impetrat. Quanta injustitia! ingratitude quanta!

Instructio meritoria.

Hæc scimus? hæc audimus? hæc experimur? cur patimur? amans pro amante vigilat, & nos pro Dei honore. Itaque pro compensatione neglecti, & contempti Dei tam boni ter veniamus ad Sanctissimum Altaris Sacramentum, culpas ibi deprecemur etiam aliorum, & in satisfactionem expansis brachiis S. Rosarium addamus ordinario, ad quodlibet *Pater* ingemiscetes: *Amor! & tu non amaris?*

Dominica XVIII. post Pentecosten.

EXHORTATIUNCULA I.

O Quid attentat hodie Gerasenorum stulticia? rogant Christum, *ut transfiret à finibus eorum.* Nescivit hic ingratus populus, nec agnovit Dominum suum; ideò oblitus est Creatoris sui. Dilecte fili! erubescat ad hæc genuinus animus! transeant à nobis vana, & stolidi mundi desideria, ut teneamus, quæ